

Wat Atlantis ons kan leren over onze gepolariseerde samenleving

door Leon Elshout, Almelo, NL, 21 januari 2020, roodgoudvanparvaim.nl,
aurichalcm2018 (at) protonmail.com

Atlantis blijft tot onze verbeelding spreken. Volgens de Griekse filosoof Plato die in de vierde eeuw voor Christus leefde lag Atlantis voor de kust van Gibraltar. In zijn dialogen Timaios en Kritias gaf hij een beschrijving van een paradijselijk eiland waarop een eerste beschaving begonnen was. Atlantis was echter niet alleen maar paradijselijk. Op een bepaald moment in de geschiedenis was het eiland zo dom om ruzie met Athene te maken. Het machtige Atlantis verloor merkwaardig genoeg van de kleine stadstaat Athene dat slechts een leger proppenschieters in dienst had. Een volgend moment ging Atlantis volgens Plato ten onder door een joekel van een aardbeving. Dit was negenduizend jaar terug in de tijd al weten we niet of dit ongeveer of precies negenduizend jaar was en vanaf welk tijdstip Plato precies rekende. Merkwaardig genoeg bleven de omliggende Canarische Eilanden en de Azoren geruisloos op de plaats liggen alsof er niets aan de hand was.

Plato's verhaal is om één reden bijzonder. In Timaios 25 noemde hij het continent dat aan de overzijde van de oceaan lag en dat wij uiteraard Amerika noemen. Atlantis lag duidelijk op de lijn tussen Spanje en Amerika ergens in zee. In een cryptische beschrijving lezen we in Kritias 114 dat de uiterste punt van Atlantis tegenover een ander mysterieus oord lag dat Gadeira heette en in de volksmond met Cadiz geassocieerd werd. Gadeira lag volgens de traditie iets ten westen van de Zuilen van Hercules die de rots van Gibraltar en de Monte Hecho in Marokko zouden zijn. Beide Zuilen stonden als "spiegels" tegenover elkaar.

Vele expedities naar Andalusië en het bijbehorende zeegebied waren het gevolg van deze ene zin van Plato om de waarheid omtrent Atlantis zo letterlijk mogelijk boven water te krijgen. En warempel is het Doñana National Park in Andalusië thans een moeras gebied waaronder heel goed de uiterste punt van Atlantis verstopt kon liggen. Bovendien zouden satellietfoto's concentrische formaties op de Andalusische bodem tonen waar Atlantis gelegen kon hebben. Atlantis werd echter nooit gevonden. Ik noem een geweldig boek van Helena Maria Whishaw dat Atlantis in Spanje heet. Ze schreef haar boek in de jaren 20 van de vorige eeuw maar ontdekte ondanks al haar onderzoek, Atlantis ook niet. De opgravingen die ze deed waren vermoedelijk van een Libische oorsprong. Desalniettemin is haar boek lezenswaardig omdat haar voorliefde voor Spanje die in haar boek duidelijk naar voren springt het een beetje goedmaakt dat Atlantis in haar boek spoorloos bleef. Het gevolg was dat andere onderzoekers met de locatie van Plato's aanwijzingen gingen schuiven. We begrepen Plato verkeerd, mompelden de onderzoekers. Met als gevolg dat Atlantis opeens overal tegelijk gespot werd tot in Antarctica toe waar onlangs een enorm uitgehakt menselijk gezicht in de bergen ontdekt was (www.earthfiles.com). Volgens een markante theorie van professor Charles Hapgood zou Antarctica door een beweging van de aardkorst van de eigen plaats in een mooie rechte lijn naar de Zuidpool geschoven zijn, alsof het eiland even de benen wilde strekken. Dat Antarctica niet op de zeebodem ligt en Atlantis volgens Plato wel, vergaten deze onderzoekers in hun wilde theorieën voor het gemak. En dat de Canarische Eilanden en de Azoren geen zin hadden om mee te schuiven naar de Zuidpool werd in de wilde theorie van meneer Hapgood ook niet meegerekend.

Dat Atlantis in of voor de kust van Andalusië gezocht moet worden heeft mijns inziens met een andere traditie te maken. Sinds mensenheugenis werd het Bijbelse Tarsis (Ezechiël 38:13) aan een mysterieus oord gekoppeld dat Tartessos heette en dat ongeveer overeenkomt met Andalusië. Maar John R. Ecob schrijft terecht dat niemand exact weet wat Tartessos was, een gebied, rivier of zelfs een stad (1). Waarschijnlijk was Tartessos de Arabische naam voor het Bijbelse Tarsis. Volgens de christelijke traditie vluchtte de profeet Jona naar Gibraltar toen hij voor God naar Tarsis wilde

vluchten. Hij moest naar Ninivé (Mosoel) maar ging precies de andere kant op. Ligt Atlantis ook precies de andere kant op en in tegengestelde richting van de locatie die Plato beschreef? Wat als de Zuilen van Hercules spiegels voorstelden en ook de vijf tweelingkoningen spiegelingen van elkaar waren of zelfs de locatie van Atlantis gespiegeld was? En waar wilde Jona werkelijk naartoe vluchten toen hij naar Tarsis wilde? Gaan wij net als Jona de verkeerde kant op als we Atlantis zoeken? Blijven we tegen beter weten in naar de resten van een paradijselijk eiland zoeken dat er nooit was of staan we open voor een ingewikkelde uitleg die zelfs voor theologen lastig is om te snappen. Het is natuurlijk toch wel heel leuk om eindelijk eens te weten wat Atlantis was.

Een paar simpele feiten doen ertoe als we meer grip op Atlantis willen krijgen. Ten eerste levert simpel speurwerk in Wikipedia op dat de koningen van Atlantis net als de hoofdrolspelers van het Troje Epos geen mensen waren. Zonder uitzondering hadden ze grillige riviergoden als voorouders. Altijd eindigde hun stamboom bij de Griekse afgod Zeus die een masker van de Bijbelse afgod Baäl Tzafon in Exodus 14:-2 was (2). Als er geen menselijke hoofdrolspelers in de Trojaanse Oorlog waren, was er dan überhaupt wel een Trojaanse Oorlog in een grijs verleden en is de Turkse stad Hisarlik dan echt wel Troje? De volgende stap in ons simpele feiten onderzoek is dat de voornaamste goden in zowel het Atlantis als het Troje Epos bekenden in de Bijbel waren. Athena van Atlantis was Helena van Troje en tevens de Bijbelse godin Astarte. Ook knappe Helena was geen charmante vrouw maar een bovennatuurlijk wezen. Volgens Psalm 96:5 was ze een demon. In 1 Koningen 11:5 was Astarte de godin van de Sidoniërs. De stad Sidon ligt thans in Libanon en haar kolonie Tyrus ligt enkele kilometers zuidelijker. Astarte kennen we thans als het Vrijheidsbeeld dat in de haven van New York staat. Inderdaad heeft ze vele namen. We kennen haar ook als Circe, Aphrodite, Isis, Cybele of Artemis. In Frankrijk heette ze Marianne. Zoals gezegd was Zeus, Baäl-Tzafon terwijl Poseidon niemand minder dan de afgod Dagon was die in de Bijbelboeken 1 Samuel 5 en Rechters 16 opdook. Heracles was een Griekse kloon van de afgod Melkart van wie een beeld in de tempel in de stad Tyrus stond. Zidon en Tyrus waren de steden buiten het grensgebied van Galilea waaraan Jezus een bezoek bracht (Mattheüs 15:21-28). Tyrus bestond uit twee delen, een havenstad en een rots die in zee lag. Nebuchanedzar van Babylon had in een eerder stadium de havenstad vernietigd. Alexander de Grote dempte met het puin van de havenstad de zee tot aan de rotsstad waarna hij het tweede deel van Tyrus ook verwoestte. Deze verwoesting was tevens een Goddelijke ingreep. Tyrus had immers leedvermaak gehad toen Nebuchanedzar eeuwen eerder de Joden vanuit Jeruzalem naar Babylon afvoerde. Tyrus dat Baäl Melkart aanbad was niet alleen op geestelijk vlak een grote tegenstander kwijt maar was zonder er moeite voor te hoeven doen ook een lastige handels rivaal kwijt geraakt. God hield niet van leedvermaak en strafte Tyrus. De val van Tyrus leek als twee druppels water op die van Atlantis en staat beschreven in Ezechiël 26-28. Deze verwoesting vond echter plaats na Plato's dood zodat de vraag rijst, hoe Plato van deze dingen wist.

Als we Atlantis langs de Bijbelse meetlat leggen dan spelen een aantal zaken een rol. Ten eerste was de westelijke horizon die Plato bedoelde een beeld van de Griekse onderwereld. Atlantis was in dat geval geen fysiek eiland maar een onderwereld die op Plato's Grot leek, net zoals Odysseus zich in de onderwereld begaf waar hij zomaar met zijn moeder Antikleia kletste. De indruk werd hier gewekt dat in de onderwereld de doden verder leefden. Deze thematiek van een hiernamaals is zeer belangrijk om het verschil tussen Atlantis en de Bijbel te snappen. De Bijbel preekt geen hiernamaals maar een fysieke opstanding uit de dood met nieuwe lichaamsmoleculen maar met dezelfde lichaamsstructuur en geest. We zien elkaar allemaal weer, dat is het goede Bijbelse nieuws. In Spreuk 11 van het Egyptische Dodenboek lezen we hoe het leger van de horizon tegen de vijand optrok. Vast en zeker werd met deze horizon ook de onderwereld bedoeld. In Spreuken 117, 127 en 137a van het Egyptische Dodenboek noemde Osiris zich de Heer van het Westen (3) zodat hij dezelfde personage als Poseidon was. In Soera 53:7 werd deze horizon ook genoemd. Zowel de Koran als het Egyptische Dodenboek kenden dus ook een levende onderwereld die in het westen lag. In de Bijbel werd ook een levend dodenrijk voorgesteld zoals in Ezechiël 31:14, 16, 18 en 32:18, 24. In vers 24 lezen we over het leger van Elam (Iran) dat in het dodenrijk is. Maar een

levend dodenrijk was hier altijd figuurlijk bedoeld. Kunnen we concluderen dat Plato allerlei zaken spiegelde? Wat de Bijbel figuurlijk noemde transformeerde Plato tot een fysiek eiland dat in het westen bestond maar waar eigenlijk een onderwereld mee bedoeld werd. Dan is er de mysterieuze Atlantis kaart van ene Athanasius Kircher. Het eiland op deze kaart heeft de vorm van een harp en lijkt daarmee op het Meer van Galilea dat in Psalm 49:4 ook een harp genoemd werd. Rond dit meer lag een Decapolis van tien steden zoals Atlantis tien koningen had. Eén van deze steden was de stad Gadara die veel meer als Gadeira klonk dat Plato in Kritias 114 noemde dan Cadiz. Gadir betekent in het Fenicisch “omheining”. De naam van de stad Agadir in Marokko heeft dezelfde stam. Maar volgens Psalm 8:3 was de Stad van David in Jeruzalem ook een ommuurde stad net zoals de Tuin van Eden – een “Gan-Eden” - een omheind gebied was. De Tuin van Eden was niet net als Atlantis in Kritias 117 door een paardenrenbaan omzoomd maar door welriekende bloemetjes, zoemende bijtjes en wuivende palmen. Inderdaad werd de Tuin van Eden na de Zondeval door twee cherubs bewaakt die de Bijbelse Zuilen van Hercules waren. Zoals er later de beide Boaz en Jachin pilaren voor de Tempel van Salomo stonden.

Wat het Atlantis verhaal extra complex maakt is dat er twee verhaallijnen in voorkomen, die van Atlantis en Athene. Zo werd in de verhaallijn van Athene een Vloed van Deucalion genoemd die veel te snel met de Vloed van Noach werd vergeleken. Ook Deucalion was geen mens omdat hij niet-menselijke voorouders had. Hij landde op het Parnas Gebergte in Griekenland terwijl Noach met zijn gezin en een dierentuin duizenden kilometers verder op de berg Ararat landde. Als deze locaties al van elkaar verschilden lag Atlantis dan misschien ook ergens anders? In mijn boek heb ik een aantal richtlijnen opgesteld om Atlantis via de Bijbel te identificeren.

Ten eerste ontdekte ik dat Atlantis niet een simpel eiland was maar een “model” dat in Genesis 3 begon. In Genesis 1 waren het Adam en Eva die de eerste mensen waren. Op Atlantis waren het Leukippe en Evenoor die een eerste paar vormden. Hun dochter heette Kleito die van Poseidon vijf tweelingzonen baarde en die ook nog allen koningen werden. Maar Evenoor en Leukippe waren geen mensen omdat ze – opnieuw – geen menselijke voorouders hadden. En welke vrouw baarde ooit vijf tweelingzonen? Hoe vreemd is dit hele Atlantis verhaal. In de eerste hoofdstukken van Genesis komen we geen Atlantis tegen maar wel Adam en Eva. In Genesis 1:10 lezen we zelfs dat er geen losse eilanden waren. Pas in Genesis 3 komen we de mysterieuze serpent tegen die aan Poseidon deed denken. In het Hebreeuws werd dit wezen een lichtwezen, een Nachash genoemd. We hoeven niet te denken dat Eva door een Boa Constrictor misleid werd. Ze kreeg een overweldigend lichtwezen tegenover zich. Nachash betekende ook “koper” waarmee we in de buurt van het mysterieuze aurichalcum komen dat volgens Kritias 116 en 119 de tempel van Poseidon op Atlantis sierde. In Openbaring 1:15 en 2:18 lezen we een woord dat erop lijkt, Chalkolibani (scripture4all.org) waarmee de wit-bronzen voeten van de teruggekeerde Jezus bedoeld worden. Vervolgens was de stad Henoah in Genesis 4 de blauwdruk voor Atlantis hoewel de Tuin van Eden dit ook al een beetje was. Deze Tuin van Eden was de blauwdruk voor de latere tabernakel en tevens de ontmoetingsplaats tussen God en de mens. De indruk werd gewekt dat de stad Henoah een woestijnstad was terwijl Atlantis volgens Plato in zee lag. Maar misschien onthulde Plato maar een deel van het mysterie aan ons. Na de Zondvloed komen we in het Atlantis “model” volgende Atlantis achtige bolwerken tegen zoals Kreta waar de Filistijnen met hun afgod Dagon leefden. Zoals gezegd was Dagon de blauwdruk voor Poseidon. Ik noemde al Tyrus dat door Alexander verwoest werd en net als Atlantis in zee zonk. Ik noem het Babylon van Nimrod en later van Nebuchanedzar dat een update van de stad Henoah was. En ik noem Gaza waar een Pentapolis van vijf steden was die met de vijf tweelingkoningen van Atlantis resoneerden. Het waren de Filistijnen van Kreta die Gaza koloniseerden. Niet voor niets zijn hun erfgenamen de Palestijnen die de huidige bewoners van Gaza zijn. Dan was er het Exodus verhaal waarin het leger van Faraó met de vele strijdwagens in de golven ten onder ging. In Exodus 14:28 en in het Lied van de Zee in Exodus 15 lezen we Atlantis achtige tafereelen. Misschien zochten we verkeerd naar de restanten van de Uittocht. Volgens Gary M. Matheny die zijn boek Exodus schreef zullen we niet in de Golf van

Aqaba zoeken maar in de Nijldelta (4). De Nijldelta was ook het domein van de godin Neith die in Kritias 109 door Plato met Athena vergeleken werd. In dit patroon van Atlantis achtige oorden mis ik een belangrijke speler: Jeruzalem.

Een tweede richtlijn was het Bijbelse perspectief dat ik in mijn Atlantis boek “Tzafon-Middernacht” hanteerde en dat altijd vanuit Jeruzalem gericht was. Als Plato Atlantis in het westen situeerde waar feitelijk de onderwereld lag, wat waren dan de andere dimensies? Volgens een studie van Klaas Goverts over het boek Jeremia had het woord Tzafon in Psalm 48:2 meerdere betekenissen. In Psalm 48:2 betekende tzafon “noorden”. In deze vers ging het over de noordflank van de tempel die in hartje Jeruzalem stond. Baal Tzafon was de Heer van het Noorden die volgens Gary M. Matheny in Exodus 14:1-2 aan de sfinx gekoppeld was (5). De Migdol die in Exodus 14:1-2 genoemd werd werd ook al in Genesis 11 genoemd in verband met de Ziggoerat – trappiramide – van Babel. Wat anders was de Migdol dan de Grote Piramide (6). Was de Grote Piramide in dat geval een tempel voor de Sfinx alias Baal Tzafon? De Sfinx zou dan de zuidelijke dimensie zijn waarmee we tegelijk de leeftijd van zowel de sfinx en de piramiden in twijfel kunnen trekken. Als beide tijdens de Exodus gebouwd waren dan dateren ze van pakweg 1500 jaar voor Christus. Waarbij ik opmerk dat de Bijbel vanaf de schepping van Adam tot aan de doop van Jezus rekent en niet tot aan zijn geboorte. De Bijbel hanteert een nauwkeurige tijdslijn zodat we kunnen vaststellen dat de Exodus van de Joden uit Babylon op de dag af duizend jaar na de Exodus uit Egypte plaatsvond, namelijk op Pesach (7). De oostelijke en noordelijke dimensies van tzafon zijn Bijbels gezien dezelfde, namelijk Babylon aan de Eufraat dat ten oosten van Jeruzalem lag. De legers van Babylon konden Jeruzalem niet via de woestijn bereiken en namen noodgedwongen een omweg zodat ze vanuit het noorden kwamen. In Jeremia 46:10 lezen we dat Babylon de stad van het Noorden was. Tzafon betekende volgens Klaas Goverts die op zijn beurt André Neher citeerde ook zoiets als het 25ste uur van Middernacht. Inderdaad kent de Joodse traditie een woord Tsafun dat erop lijkt. Over het middernachtelijke uur van Tzafon lezen we in Zacharia 14:6 als Jeruzalem belegerd wordt. We lezen over een eiland Jeruzalem dat ten midden van een vijandige volken zee ligt. Het lijkt Atlantis wel.

Een derde richtlijn om Atlantis te ontmaskeren was de gedachte dat Plato de zaken misschien gespiegeld had. Het spiegelingprincipe komen we in de kunst ook vaak tegen. Pablo Picasso maakte er soms gebruik van. De Zuilen van Hercules wekten de indruk dat ze spiegels waren net als de tweelingkoningen van Atlantis. Bovendien was Atlantis in alle opzichten een tegenstrijdig eiland. Het had alles in overvloed maar maakte desondanks ruzie met de hele wereld. Het ene moment had Atlantis nadrukkelijk geen schepen (Kritias 113) en later nadrukkelijk wel (Kritias 117). Dit dualisme deed aan de polarisatie in ons land denken. Atlantis had volgens Kritias 114-115 ook olifanten of tenminste ivoor. In Openbaring 18:12 lezen we over slavenshippen die ook ivoor vervoeren. Als we de olifanten van Atlantis niet letterlijk maar figuurlijk nemen dan komen we bij een merkwaardige conclusie uit. De profeet Mohammed was in het jaar van de olifant geboren. Was Plato's Atlantis dan een religieus verhaal met Babylonische wortels?

In Zacharia 5:11 werd een joods project genoemd om in de Eindtijd de stad Babylon aan de Eufraat te herbouwen. Thans ligt hier de Irakese stad Al-Hillah. Dit zal de volgende hoofdstad van de wereld worden ondanks het feit dat Babylon thans op de wereld erfgoed lijst staat. In Openbaring 17 en 18 lezen we over een fonkelende stad die de hele wereld domineert maar binnen een uur ten onder gaat. In Jeremia 50-52 lezen we hier ook over. De beschrijving van Eindtijd Babylon doet net als die van Tyrus aan Atlantis denken. In Openbaring 17:1-5 lezen we dat Babylon verbonden via de Eufraat midden in zee ligt, om precies te zijn in het hart van alle wereldzeeën. Topografisch gezien is Babylon een woestijnstad maar theologisch gezien liggen havensteden midden in zee ook al liggen veel havensteden als Londen, Hamburg en Rotterdam een tikje landinwaarts.

Als we het over een dualistisch Atlantis hebben dan mogen we als tegenspeler van Eindtijd Babylon ook Jeruzalem niet over het hoofd zien. Volgens Psalm 2 ligt Jeruzalem metaforisch middenin de zee van vijandige volken. In Mattheüs 24:15 lezen we over de derde tempel die in Jeruzalem gebouwd gaat worden en waarin de antichrist zijn beeld plaatst. Is dit niet exact het decor van de tempel van Poseidon die volgens Kritias 116 op Atlantis stond? Niet voor niets werd Jeruzalem in Psalm 51:18 en Spreuken 8:3 een ommuurde stad genoemd die op de berg Zion gebouwd was. Net zoals Troje en Atlantis ommuurde steden met een centrale heuvel waren. Maar Eindtijd Jeruzalem bestaat in de toekomst, dus hoe wist Plato deze dingen?

Nu komen we bij ingewikkelde materie terecht. Want in Jeremia 51:25 werd ook Babylon een berg genoemd, zij het metaforisch. Babylon was een imitatie van de berg Zion in Jeruzalem ook al bouwde Nimrod Babylon eerder. Chronologie is in de Bijbel altijd een ingewikkeld iets omdat geschiedenis en profetie hand in hand gaan. In het noorden van Syrië is er de berg Cassius ofwel de Jebel Aqra die vroeger de berg Tzafon genoemd werd. Volgens het zoveelste antieke document dat de Ugaritische Baäl Cyclus genoemd werd bouwde de afgod Tzafon een paleis op deze berg. Maar de goden van Egypte, Kanaan en Griekenland waren altijd klonen van de Babylonische afgoden zoals Athena een kloon van Ishtar was die afwisselend mannelijk of vrouwelijk was. De Babylonische afgod Marduk werd in Jeremia 50:2 Merodach genoemd. De namen Esther en Mordechai in het Bijbelboek Esther resoneerden met Ishtar en Merodach. De berg Tzafon was een Kanaanitische imitatie van Babylon. Maar de blauwdruk voor al deze mythische steden met muren en burchten was toch echt de ommuurde Stad van David in het oude Jeruzalem. Troje was dus niet Hisarlik maar de berg Tzafon in Syrië en om het nog Bijbels te maken, simpelweg Eindtijd Jeruzalem. De Trojaanse Oorlog speelde net als de oorlog van Atlantis niet in een ongrijpbaar verleden maar tijdens het Armageddon van de Eindtijd. De ondergang van Atlantis is het tzafon moment dat in Zacharia 14:6 voorzgd werd als de aarde snikheet en duister is. In Openbaring 6:12 lezen we over een joekel van een aardbeving die de Olijfberg in tweeën splijt. In Openbaring 16:18 lezen we over een nog grotere nitraatbom die Babylon vernietigt. Dit was de aardbeving waarop Plato in Kritias 108 doelde. Babylon gaat in de Eindtijd metaforisch ten onder in de volken zee maar het is best mogelijk dat de stad ook door de Eufraat overstroomd wordt. De ondergang van Babylon is tevens het einde van het wereldkapitalisme dat niet in London of Hong Kong maar aan de oever van de Eufraat eindigt. Maar ook het ongelovige Jeruzalem gaat ten onder in de vijandige volken zee waarover we in Psalm 2 en Openbaring 6 lezen.

In Daniël 2:40 en 7:23 werd een verschrikkelijk rijk van de Eindtijd voorzgd. De luipaard die in Daniël 7:6 genoemd werd symboliseerde Griekenland en duikt in Openbaring 13:2 ook weer op. Het rijk van de Eindtijd is dus een Grieks-Macedonisch Rijk met een herbouwd Babylon als hoofdstad. Uiteindelijk zal dit rijk ook Jeruzalem in bezit nemen en het beeld van de antichrist in de tempel plaatsen. Dat Griekenland thans op de pijnbank ligt doet niet ter zake. De Bijbel deed deze voorzegging en het is aan ons om hem serieus te nemen. In Daniël 7:24 lezen we dat dit rijk tien demonisch bezeten koningen krijgt. En hier hebben we Atlantis in een notendop bij elkaar met een Grieks Eindrijk dat rond de steden Athene, Babylon en Jeruzalem danst. De hamvraag is: hoe wist Plato dit? Kon hij in de toekomst kijken? Ik vermoed dat de mysterieuze pythongees in Handelingen 16:16 hier iets mee te maken had. Deze geest kon in de toekomst kijken maar speelde alle informatie op een gespiegelde manier door aan Homeros en Plato en waarschijnlijk ook aan Athanasius Kircher. Of kwam zelfs de hele Griekse filosofie van deze Python Geest? En wie weet had de oorsprong van de islam ook nog iets met deze Python Geest te maken. En had deze bemoeizuchtige Python geest misschien ook onze kunst en literatuur beïnvloed? In mijn boek suggereer ik dat klassiekers als *Gone With the Wind* van Margareth Mitchell ook bovennatuurlijk beïnvloed waren (8). Zo'n Python geest kon zomaar de geest van ene Adolf Hitler beïnvloeden. De python is Bijbels gezien inwisselbaar met de cobra die op het voorhoofd van de Sfinx gekerfd was. Atlantis is dus het Grieks-Macedonische Wereldrijk van de Eindtijd dat rond het dualisme van Babylon en Jeruzalem danst.

De Python Geest in Handelingen 16:16 waarmee Paulus en Silas geconfronteerd werden infiltreerde het brein van Plato en draaide alles om. De oorsprong van de mensheid lag niet in de Tuin van Eden dan wel in het Babylon van Nimrod maar op een eiland aan de horizon in het westen. Wat weinig mensen weten is dat de Bijbel de tijd opdeelt in aionische perioden die als panelen naast elkaar staan en elk hun eigen ordening hebben. De Bijbelversies schriftwoord.nl en scripture4all.org noemen het woord aionen in het meervoud daar waar moderne Bijbels het woord eeuwig gebruikten (Zie Efeziërs 3:9, 11). Het principe van de aionen staat hiermee haaks op ons idee van duurzaamheid of eeuwigheid. Omdat het woord eeuwig geen meervoud kent, kent de Bijbel dus ook geen eeuwige hel. De Python Geest cijferde juist deze aionen weg door de oorsprong van de mensheid van voor en na de Zondvloed op één hoop te gooien en deze oorsprong vervolgens op Atlantis te projecteren. Bovendien was het niet de almachtige God van de Hemel en Aarde die het kwaad op Atlantis bracht maar de afgod Poseidon die Bijbels gezien pas in de tijd van Rechters opdook. De vele afgoden waren pas na de Zondvloed in Babylon ontstaan. Voor de Vloed kwamen we ze nergens tegen en Genesis 1 was volstrekt monotheïstisch en vrij van mythen. Een interessant boek dat hierover gaat is dat van Percy J. Wiseman dat Ontdekkingen over Genesis heet (9). Meneer Wiseman schreef in zijn boek hoe nauwkeurig alle geslachtsregisters – toledot geheten – in Genesis bijgehouden werden. Adam was de eerste schrijver terwijl het Atlantis epos volgens Plato mondeling overgeleverd was. God zelf had de serpent in Eden toegelaten opdat Adam en Eva zouden leren wat kwaad was. God is een God van zowel het goede als het kwade (Jesaja 45:7). In het Atlantis verhaal stootte Poseidon de God van de Hemel en Aarde van de troon door het kwaad op Atlantis te introduceren. Terwijl notabene Zeus wraak nam door Atlantis te straffen en het eiland naar de zeebodem te laten zinken. Opnieuw werd de God van de Bijbel onttroond, nu door de Griekse god Zeus. Bovendien ontbrak Israël in het hele Atlantis Epos. Of mogen we concluderen dat het Atlantis verhaal het eerste Griekse antisemitische verhaal was dat de God van de Bijbel opzettelijk buiten de deur hield?

Tenslotte, wat was Tarsis nu precies? In Ezechiël 38;13 lezen we dat Tarsis een machtig zeevarend eiland met veel kolonies is dat in de Eindtijd bestaat. Welk ander eiland dan Groot-Britannië kon Tarsis zijn waarmee onze eigen geschiedenis middels Stadhouders Willem III direct mee verbonden was. De afgebroken reis van Jona die naar Engeland of Schotland wilde vluchten resoneerde op een vreemde manier met de Brexit. Ezechiël leefde waarschijnlijk een eeuw voor Plato. Zoals Plato in Timaios 25 Amerika al noemde, zo noemde Ezechiël de kolonies van Engeland waaronder dus ook Amerika en Australië. In de tijd van Ezechiël en Plato was Amerika al bekend bij ingewijden. In Mattheüs 12:41 vergeleek Jezus zichzelf met Jona. Jezus wist waar Engeland lag en vast en zeker had hij op de kaart ook al ons land gezien. Toen Jezus aan het kruis hing bestond Nijmegen al. Tarsis werd al in de tijd van Koning Salomo genoemd. Lang voordat Plato leefde was er dus al scheepvaart op Engeland. Wat betekent dat de Straat van Gibraltar dus niet door de modder van Atlantis geblokkeerd was zoals Plato in Timaios 25 beweerde. De modder komen we in de Bijbel wel elders tegen. Het leger van Faraó bleef in de modder steken zoals we in Exodus 14:25 lezen. Volgens Gary M. Matheny betekent “teen” in het Arabisch modder (10). Zo krijgt het lied “smells like teen spirit” van Nirvana een dubbele betekenis. De naam van de woestijn van Sin was ervan afgeleid. Het getal tien zal er ook mee te maken hebben waarmee we bij de tien koningen van Atlantis uitkomen.

In mijn boek dat een antwoord op *De Stad van God* van Aurelius Augustinus is, doe ik ook andere ontdekkingen. Het mysterieuze goudland Ofir was waarschijnlijk de stad Opis aan de Tigris die later Ctesiphon genoemd werd. Hier werd net als in Sippar het goud gezuiverd. De koningin van Sheba kwam niet uit Jemen of Ethiopië maar uit Beersheva. Was zij Tamar, de zus van Absalom? Ook zullen we zien dat de beroemde Klaagmuur in Jeruzalem een restant van het Romeinse Fort Antonia (11) is en dus niet deel uitmaakt van het vroegere tempelcomplex uit de tijd van Herodes of Koning Salomo. De islamitische Rotskoepel staat derhalve op Romeins grondgebied en hoeft niet

eerst verwijderd te worden om plaats te maken voor een Derde Tempel. Jezus had in Markus 13 en Mattheus 24 al gezegd dat Jeruzalem volledig verwoest zou worden en er geen steen op de andere zou blijven. Maar de Romeinen zouden op zoek naar verborgen goudschatten weliswaar elke steen in Jeruzalem omdraaien maar niet hun eigen fort verwoesten. De echte tempel van Herodes stond waarschijnlijk driehonderd meter ten zuiden van de Rotskoepel (12). Een andere vraag: wie was Socrates nu precies? Dit verklap ik niet, dan mag u mijn boek lezen.

Sinds de bediening van Paulus behoort Israël tot de natiën. Bleef Atlantis al die tijd stil als we het over een model hebben dat in Genesis 3 begon en zijn vervulling in de Eindtijd krijgt met Eindtijd Jeruzalem en Babylon? In mijn boek leg ik uit dat Atlantis in onze tijd wel degelijk opdook. Zoals we Tarsis Groot-Britannië noemden waardoor we Tarsis niet herkenden, zo noemden we Atlantis in onze tijd onbewust – “Auschwitz”- dat in de zee van vijandige volken lag en waar de Joden in navolging van Atlantis collectief in het dodenrijk van de sheol terecht kwamen. Zoals David in de toekomst volgens Ezechiël 37:25 de ware “nasji” prins is zo was Adolf Hitler met de geest van koning Atlas de valse “nazi” prins. Op 16 oktober 1946 werden na het Neurenberg Tribunaal tien oorlogsmisdadigers opgehangen. Ze waren niet alleen echo's van de tien zonen van de antisemiet Haman in het boek Esther (13) maar ook van de tien koningen van Atlantis. Primo Levi vergeleek Auschwitz met Babylon waarmee hij één stap van Atlantis verwijderd was (14). Was Auschwitz meer dan een vernietigingskamp en stiekem net als de Grote Piramide een tempel voor Baal Tzafon? Bij de god van het Noorden denken we ook aan Thierry Baudets afgod Boreas. Opnieuw is het theologische noorden hier Babylon zodat Boreas het zoveelste masker van Baal Tzafon was. Zoals ook Allah en Wodan maskers van Baal Tzafon waren. Het Noorse Asgard was niet voor niets een spiegel van Troje. In de naam van de Baltische Staten herkennen we de naam van Baäl-Tzafon. En zijn de Lappen in Lapland niet de verre nazaten van de Filistijnen die hun afgod Dagon mee naar het noorden brachten? Zijn zij niet hetzelfde volk als de Amerikaanse indianen? Als de Filistijnen van Kreta naar Gaza konden varen dan konden ze ook Scandinavië en Amerika bereiken. Boreas en Allah zijn niets anders dan maskers van elkaar. Dat de Koran wortels in Babylon heeft blijkt uit het feit dat de god Anjaar in Soera 9:117 ook in het Gilgamisj Epos en de Enoema Eliesj genoemd werd.

Atlantis laat ons zien waar polarisatie onvermijdelijk toe zal leiden. In Lucas 11:17-18 noemde Jezus het innerlijk verdeelde rijk van satan dat tot de ondergang gedoemd was. Zolang we geen brandpunt hebben van waaruit we onze samenleving opbouwen zal de polarisatie blijven. De oecumene die in Romeinen 16 genoemd werd was van een hele andere orde dan wat wij onder een multiculturele samenleving verstaan. Met het woord “respect” kunnen we wel een buurt barbecue organiseren maar geen samenleving bijeen houden. In Kolossenzen 1:16-17 lezen we dat er maar één brandpunt is: Jezus Christus. Hij was immers uit de dood opgestaan. Slechts vanuit geloof in Christus kan een solide samenleving bijeen gehouden worden. Omdat niet iedereen in Jezus gelooft zal onze samenleving dus verdeeld blijven. Het minste wat we in dat geval kunnen doen is om Israël als natie trouw te blijven, of we dit nu met veel zin of met tegenzin doen. Volgens Leviticus 25:23 is Israël van God. Noch de Joden noch de Palestijnen kunnen er aanspraak op maken. Maar voor de terugkeer van Jezus is het nodig dat er in de Eindtijd een fysieke natie Israël is.

Tenslotte neem ik u in mijn boek mee naar onze buurplaneet Mars waar afgaande op recente Nasa foto's ongelofelijke ontdekkingen op ons wachten. Midden in het Cydonia gebied op Mars ligt een – eiland Atlantis achtig – reusachtig dualistisch sfinx gezicht dat ons aanstaart alsof het met Ezechiël 28:21 resoneert, “keer uw Gezicht naar Zidon”. In het boek van George J. Haas en William R. Saunders dat *The Cydonia Codex* heet leest u meer over de bouwwerken op Mars die een Sumerische dan wel een Meso-Amerikaanse bouwstijl verraden (15). Het spiegelsprincipe duikt ook telkens in de anomalieën op Mars op (16). Het Gigantische Gezicht in het Cydoniagebied kon zomaar een Martiaanse imitatie van het beeld van Al-Uzza zijn dat in de Tempel van de Gevleugelde Leeuwen in de rotsstad Petra in Jordanië staat. Met zulke onthullingen resteert me een

wanhopige opmerking te maken: gaat het er dan toch van komen dat de Eindtijd aanstaande is, tweeduizend jaar na de opstanding van Jezus...

Volgens Plato ging Atlantis voorgoed kopje onder zonder dat er een vooruitzicht op redding of hoop was. Hetzelfde lezen we in Jeremia 51:62 over Eindtijd Babylon waar straks tenminste nog jakhalzen en struisvogels zullen leven maar zeker geen mensen. Een wonder trouwens dat sommige dieren wel de apocalyps overleven. Volgens de Bijbel worden we daarentegen allen gered, wat we in 1 Korinthe 15:28 lezen. De Atlantis mythe sprak van een hiernamaals waarin het leven na dit leven doorging. Deze eerste leugen kwam van de serpent die in Genesis 3 tegen Eva zei, U zult niet sterven als u van de vrucht van de Boom van Kennis eet. De Bijbel preekt geen hiernamaals maar een fysieke opstanding uit de dood. Alle religies preken een hiernamaals, ook de islam. De Bijbel is anti-religieus en preekt een opstanding. Mensen die met overleden dierbaren kletsten kregen simpelweg een demon aan de lijn, net zoals Antikleia een demon was. Het idee van een eeuwige hel past veel meer bij Atlantis dan bij de Bijbel. Het evangelie is een boodschap van hoop voor iedereen terwijl Atlantis een boodschap van verdoemenis was.

Wat jammer dat we dat paradijselijke eiland Atlantis nooit vonden en daarentegen een ingewikkelde theologische verklaring over een dualistisch Atlantis met Jeruzalem en Babylon voor de kiezen kregen. Ook de vondst van een piramide op de zeebodem bij de Azoren door ene Diocleciano Silva maakte nog geen Atlantis (17). Wat ons rest is dan toch een puzzel die alleen met de Bijbel in de hand opgelost kon worden. Tenslotte, wat was de bol die Atlas op de nok van het Paleis op de Dam op zijn schouders draagt? Is deze bol de zon zoals er ooit een centrale zon in het Sanhedrin stond? Marduk was een zonnegod terwijl Isis alias Athena een maangodin was. Maar de stralenkrans op haar hoofd die we ook op het Vrijheidsbeeld in New York zien verraadt ook een sluier van een zonnegodin in haar. En was de ronde vorm van het Sanhedrin misschien een blauwdruk voor de cyclopische vorm van de hoofdstad van Atlantis die door grachten en muren omgeven was?

Leon Elshout (1964) is een autodidactische Bijbelstudent die in de geest van de Bereërs (Handelingen 17) opereert en de Bijbel kritisch onderzoekt. Zijn website is roodgoudvanparvaim.nl Zijn inspiraties zijn Adolph E. Knoch en de websites Goedbericht.nl en Bijbelsdenken.eu. Zijn boek kwam in eigen beheer uit bij uitgeverij Parvaim onder Pumbo met isbn 978 90 90 324 074. Hij maakte gebruik van de Bijbelversies scripture4all.org en schriftwoord.nl. In deze versies die dichtbij de grondtekst staan is het woord eeuwig vervangen door het woord aion dat op een afgebakende periode slaat en hiermee haaks op ons populaire idee van duurzaamheid staat. Omdat aion in de Bijbel ook in het meervoud staat kan er in de Bijbel geen eeuwige hel bestaan alsof een tijdelijke hel niet erg genoeg was. Het woord hel was een foute vertaling van het woord Gehenna dat weer een verbastering van de naam van het Hinnomdal was. In de tijd van Jezus was dit dal een vuilstort. In de komende vierde aion worden in dit Hinnomdal bij Jeruzalem de lijken van misdadigers verbrand. Het dal is dan een crematorium en niet wat wij in de volksmond onder hel verstaan. Leon Elshout hangt ook de leer van de alverzoening aan. Iedereen wordt gered, de gelovigen worden alleen veel eerder gered dan de ongelovigen, zoals iemand in 5 havo eerder het diploma haalt dan iemand die in de brugklas zit. Leons boek heeft als titel,

TZAFON ~ MIDDERNACHT, ZACHARIA 14:6, ATLANTIS VAN JERUZALEM TOT BABYLON, Wat de Bijbel zegt over een dualistisch Troje en Atlantis en over het komende Griekse "Halloween" Wereldrijk met Babylon als hoofdstad, in Daniël 2:40 & 7:23 Waarom Atlantis iedereen aangaat

Noten,

1. Ecob, J. (2017, 5 juni). Tarshish - Britain or Spain? [Blogpost].

Geraadpleegd van <https://www.heraldofhope.org.au/tarshish-britain-or-spain/>

2. Matheny, G. M. (2011). Exodus, The Route, Sea Crossing, God's Mountain. USA: Xulon. p. 138; Sauer, E. (1940). Het Morgenrood der Wereldredding: Een wandeling door de Oudtestamentische Openbaringsgeschiedenis. Utrecht, Nederland: Erven J. Bijleveld. P. 208.
3. Geru, M. A. (2003). het Egyptische dodenboek (5e ed.). Deventer, Nederland: Ankh-Hermes.
4. Matheny, G. M. (2011). Exodus, The Route, Sea Crossing, God's Mountain. USA: Xulon. p. 162
5. Matheny, G. M. (2011). Exodus, The Route, Sea Crossing, God's Mountain. USA: Xulon. p. 138
6. Idem
7. <http://goedbericht.nl/category/chronologie/>
8. Turner, K., & Rice, T. (1994). Masquerade of Angels. Roland (, AR), Kelt Works. Geraadpleegd van <http://www.zersetzung.org/karlaturner.org/books/Karla%20Turner%20-%20Masquerade%20of%20Angels.pdf>
9. Wiseman, P. J. (2004). Ontdekkingen over Genesis. (vert. W.C. van Hattem). Oss, Nederland: Vlichtus Bijbelinformatie. (Oorspr. Creation Revealed In Six Days: The evidence of Scripture confirmed by Archaeology. London, UK: Marshall, Morgan & Scott, Ltd.).
10. Matheny, G. M. (2011). Exodus, The Route, Sea Crossing, God's Mountain. USA: Xulon. p. 240, 359
11. Martin, E. L. (2000). The Temples that Jerusalem forgot. Portland, Oregon, USA: ASK. p. 32, 33, 47, 49, zie de website www.askelm.com
12. Zender, M. (2019-i, 28 november). MZTV 311: Would the Ark of the Covenant Melt People's Faces? MZTV, 311. Geraadpleegd van <https://www.youtube.com/watch?v=XI2gYhXhdW0&feature=youtu.be>
13. Avraham, R. (2019, March 10). Incredible Parallels Between the Purim Story and the Nazi Trials. Retrieved June 3, 2019, from <https://unitedwithisrael.org/strange-parallels-between-the-purim-story-and-the-nuremberg-trials/>
14. Levi, P. (2016). Zo was Auschwitz, Getuigenissen 1945-1986. Van de auteur van Is dit een mens. (Herz. ed.). (vert. Yond Boeke & Patty Krone en Meulenhoff). [Oorspr. Così fu Auschwitz]. Amsterdam: Meulenhoff. P. 117, hoofdstuk, De Deportatie van de Joden
15. Haas, G. J., & Saunders, W. R. (2005). The Cydonia Codex: Reflections from Mars. Berkeley, CA, USA: Frog Books. Zie ook de website <http://thecydoniainstitute.com/>
16. idem.
17. Matos, C. (2013, 19 september). Terceira: Subaquatic pyramidal shaped structure found – Azores. In Portuguese American Journal. Geraadpleegd op 19 maart, 2017, van <http://portuguese-american-journal.com/terceira-subaquatic-pyramidal-shaped-structure-found-azores/>